

COR WESTERDUIN IN RAVERSIJDE

door Germain BILLIET

1. Cor Westerduin

Die beminnelijke glazenier uit Scheveningen heb ik pas jaren na zijn dood leren kennen in de O.L.V.-kapel van Raversijde. De acht glasramen die dat bedehuisje versieren getuigen onbetwistbaar van zijn oorspronkelijk kunstenaarschap. Ik was onmiddellijk getroffen door Westerduins koloriet, zijn goede smaak en het gedegen niveau van zijn werk.

Voor zover ik weet is de literatuur over Cor Westerduin beperkt tot het volgende :

- O. Vilain : Glazenier Westerduin, Ostend Flash, maart 1961.
- Fr. Aerts : In Memoriam Cor Westerduin, De Zeewacht, 13 juni 1980.
- J. Dreesen : Een Oostends Glazenier, De Plate, december 1981 (veruit de uitvoerigste bijdrage).
- N. Hostyn : Cor Westerduin, Lexicon van Westvlaamse beeldende Kunstenaars, Brugge 1992, deel 1, p. 140.

De biografische inlichtingen over onze kunstenaar, uit het opstel van J.B. Dreesen, vul ik aan met gegevens uit gesprekken met Mevr. C. Westerduin en met haar zoon Eddy Westerduin.

Geboren in Scheveningen op 26 december 1901 toonde Cornelis Westerduin (niet Westerduyn, zoals Dreesen schrijft) van jongsaf zijn voorliefde voor grafische kunst. Als knaap zocht hij regelmatig het gezelschap op van een glasschilder uit zijn buurt. In 1915 ging hij in de leer bij glazenier LIEFKENS in Den Haag en volgde er ook lessen aan de academie.

Tien jaar later trok Cor Westerduin naar Brussel waar hij in dienst trad bij twee succesvolle glazeniers. Eerst, van 1925 tot 1929, bij Edward STEYAERT (in Schaarbeek) en daarna, tot 1932 bij SPRETERS (in Laken). In 1929 huwde hij Angèle VAN RYCKEGHEM (° Westende 05.11.1909) en begon voor eigen rekening te werken.

In 1936 verhuisde Cor Westerduin naar Oostende waar hij een atelier opende, eerst in de Plantenstraat 54 en sinds 1947 in de Zwaluwenstraat 124. Hier beschikte hij over meer ruimte en werkte een tijdje met twee knechten.

Vier jaar vóór de oorlog dus - geen voorspoedige tijd - begon Cor Westerduin zijn lange Oostendse carrière. In die benarde eerste jaren genoot hij steun en vriendschap van E.H. Albert LOWIE (1887-1946), sinds 1935 pastoor van Mariakerke en bouwer van de St. Godelievekerk (opengesteld in oktober 1940). Bovendien kon hij (ook in latere jaren) rekenen op de waardering en de aanbeveling van Sylvain SMIS, architect van de Godelievekerk en van het Oostends gerechtshof (1938). Daardoor mocht C. Westerduin de glasramen leveren voor die twee openbare gebouwen, zijn eerste belangrijke werken.

Na de oorlog kreeg C. Westerduin stilaan de wind in de zeilen. Officiële opdrachten maar ook talrijke particuliere bestellingen vielen hem te beurt.

Hieronder volgt een (onvolledige) lijst van zijn werken

In Oostende :

- * Gerechtshof - 1938 - symbolisch drieluik - 28 panelen (90 x 65 cm) - evocatie van de rechtspraak en van de Oostendse nijverheid en scheepvaart. Sinds 1940 ligt het werk (beschadigd) gestapeld in de kelders van het gerechtshof. Of er plannen bestaan voor de restauratie van het drieluik kon ik niet te weet komen.
- * St. Godelievekerk - 1940-1955 - acht scènes geïnspireerd door het leven van St. Godelieve - rechter beuk : haar liefdadigheid - haar huwelijk met Bertolf van Gistel - het kraaienwonder - haar mildheid in de kerker - linker beuk : Godelieve beschermheilige van Vlaanderen - het wondere naaisel - genezing van Edith - haar marteldood - in het koor rechts : de H. Cathelijne - onderaan : de kerk van de verdwenen Catharinaparochie - in het koor links : O.L.V. ter Duinen - onderaan : het Duinenkerkje.
- * O.L.V. Koningin (Mariakerke) - 1959 - koor : 9 grote ramen, vooral madonna's, in feestelijk koloriet - dwarsbeuk : de 4 evangelisten, kloeke gestalten - doopkapel : 7 kleine ramen (ca. 65 x 35 cm), frisse jeugdige figuren.
- * O.L.V. kapel Raversijde - 1961 - 8 glasramen, waaronder 6 madonna's van een rijpe creatieve Westerduin.
- * Anglicaanse kerk (Langestraat) - 1962 - herdenkingsraam geschonken door het British Legion - een stralend glasraam (ca. 4 x 1 m), lineaire compositie met witte kruisen, rode papavers, in opwaarts strevende dynamiek
- * St. Jozefsschool (A. Pieterslaan) - 1948 - (deur L. Spilliaertstraat) nogal zoete en bezorgde H. Jozef met Jezuskind (ca. 2 x 1,5 m) in mooi koloriet - verlevendigd (onderaan) door miniatuurscènes in grisaille - een tweede glasraam met de voorstelling van de H. Familie is minder expressief.
- * Rusthuis Monica. De vroegere kraamkliniek is vervangen door een rustoord en de residentie Stijn. Boven de ingang van het eerste hangt nog een moederschap (Mater Amabilis). In de kapel van de residentie zijn een St. Augustinus en een Petrus en Paulus bewaard, forse hiëratische figuren.
- * Hippodroom. Van een glasraam hier is geen spoor meer te bekennen.

Buiten Oostende :

- * Blankenberge - Stadhuis : historisch glasraam : keizerin Maria Theresia schenkt een keure aan de vissers - (reproductie daarvan in Ostend Flash, maart 1961, p. 11). Dat glasraam lijkt spoorloos verdwenen. Bij mijn bezoek aan het stadhuis van

Blankenberge (10 juli 1995) wist men er niets van. Noch de burgemeester, noch bevoegde heemkundigen konden mij informatie bezorgen.

- * De Haan - Sparrenduin : driedelig glasraam - 1955 - St. Elooï geflankeerd door twee metaalbewerkers - zeer slanke figuren.
- * Westende-Bad - Theresiakapel - herdenkingsraam - 1948 - In de voorgevel in rozetvorm, ter herinnering aan Maurice HAUTERAT uit Cointe Sclessin (Luik) - jonge verzetsstrijder en oorlogsslachtoffer (+ 29-09-1944) - met afbeelding van een martiale H. Mauritius.
- * Lombardsijde - dorpskerk - laatste groot werk - 1967 - 13 miraculeuze genezingen door O.L.V. van Lombardsijde (tussen 1635 en 1669) - kleine compacte scènes met kloeke figuren, in helder koloriet.
- * Adinkerke - dorpskerk - 10 grote ramen - 1953 - rechter beuk : 5 streekheiligen : Willibrordus, Eligius, Idesbaldus, Amandus en Arnoldus - linker beuk : Marialogie : 5 pregoratieven van O.L.V.
- * Veurne - rustoord Ter Linden - 1954 - kapel : 8 grote gepaarde figuren : Maria en St. Jozef - de Goede Herder en Johannes de Doper - St. Maarten en St. Niklaas - St. Idesbaldus en St. Walburga. In miniatuur : symbolen der evangelisten, kleurrijk. Sacristie : de 7 gaven van de H. Geest, pittige levendige voorstellingen.

Cor Westerduin werd dus een bekende Oostendse figuur. Maar de Scheveningse glasschilder was en bleef een bescheiden man die zich nooit en nergens opdrong. Aanstellerij en groot vertoon waren hem volkomen vreemd. Om zijn talent bekend te maken deed hij geen moeite. De enige keer dat hij naar buiten trad gebeurde n.a.v. de tentoonstelling "Maritieme Schilderkunst" gehouden in het feestpaleis alhier van 1 tot 15 april 1961. Er waren 12 exposanten waaronder W. BOSSCHEM, J. DE CLERCK, J. DE LEE, J. HOUWEN, A. MICHIELS, H. MINNEBO, R. PISON, Fr. REGOUDT, R. VANHESTE, P. VERMEIRE, Cor WESTERDUIN en zijn zoon Eddy (toen 23 jaar).

Cor Westerduin prijkte er met drie kunstglasramen, nl. Ster van de Zee, Zeilen en De Vangst. De maand daarop trok de expositie naar Boulogne-sur-Mer onder de titel "Peintres ostendais de la mer". Daar bleef ze open in het Musée municipal van 21 mei tot 4 juni 1961. De dag van de vernissage verscheen in Le journal du Pas de Calais een bericht daarover met een foto van Westerduins glasraam : Pêche. "De Vangst" is een kaaiscène waarop een visser in gebogen houding een benne vis op de straatstenen uitgiet. De voorstelling viel op door krachtig realisme.

Tien jaar later, toen Cor Westerduin al lang zijn artistieke creativiteit ten overvloede bewezen had, werd hij toch nog voorbijgegaan. Hij komt nl. niet voor op de lijst van "Hedendaagse Vlaamse glazeniers" opgemaakt door J. VAN REMOORTERE en gepubliceerd in het tijdschrift Vlaanderen, jg. 20, jan-feb 1971, p. 18-48. VAN REMOORTERE had aan 160 beoefenaars van de glazenierskunst een brief gezonden en "het aan de artiesten zelf overgelaten te bepalen of ze voldeden aan de door ons gestelde norm" (. 18). Wat die norm is wordt in dat nummer niet gezegd. Van

de 160 antwoordden er 38. Cor Westerduin reageerde niet en werd dus met de 122 anderen doodgezwegen. Dat staaltje van publiciteit leert ons hoe willekeurig soms de grens tussen bekendheid en onbekendheid bepaald wordt.

Dat C. Westerduin zich teruggetrokken hield, mag pleiten voor de eerlijkheid van zijn kunstenaarschap. Hij leefde uitsluitend voor zijn gezin en zijn delicate levenstaak.

Rustig bewoog hij zich in zijn afgeschermd en boeiende wereld van plastische expressievormen. Van 's morgens tot 's avonds was hij bezig in zijn geliefd atelier. Nauwgezet, met grote zorg voor details, zich ijverig documenterend. Zijn aantekeningen noterend in zijn klein en duidelijk schrift.

Zo schiep hij zijn eigen idealistisch domein waarin geen plaats was voor excentrieke probeersels, experimenten of avontuur. Hij voelde zich gelukkig en zelfverzekerd op begane paden. In essentie is zijn kunst traditioneel. Een doorvoeld realisme waarin maat en beheersing domineren, wars van melodrama of wispelturigheid of het woelige visionaire. Daarbij zorgt hij altijd voor een persoonlijke toets.

Al zijn glasramen zijn gekenmerkt door duidelijke compositie, soberheid en waarachtigheid. Die orde en die klaarheid maken zijn werk bijzonder toegankelijk en vertrouwd.

Met zijn soepele en wijze tekentechniek weet hij een waaier van gevoelens tot expressie te brengen. Levensdynamisme en dramatische spanning kan hij uitdrukken (zijn "graflegging" in de doopkapel van O.L.V. Koningin, Mariakerke, bv. is een gaaf meesterstukje).

Uit Westerduins oeuvre spreekt vooral ernst en waardigheid, een bekoorlijke zachtheid en tederheid, zonder dat hij vervalt in gekunsteldheid. Die hoedanigheden vinden we terug in zijn grotere en kleinere figuren. In die laatste is hij misschien op zijn best. Want de kleine glasramen zijn niet zijn minste. Afdoende bewijzen daarvan vinden wij in de kapel van Raversijde en in de sacristie bij de kapel van het Rustoord ter Linde in Veurne.

Schattig zijn vele kinderkopjes (cf. het eerste raam vooraan in de linkerbeuk van St. Godelieve). Overall treffen ons de slanke lichaamsbouw van zijn figuren en hun verzorgde handen (bv. St. Eloi en de twee metaalbewerks in Sparrenduin, De Haan).

Zijn onderwerpen zijn uiterst gevarieerd, gaande van zwierige zeilschepen (een geliefkoosd motief) tot indrukwekkende hiëratische gestalten (cf. de vier evangelisten in de dwarsbeuk O.L.V. Koningin, Mariakerke).

Na de voltooiing van St. Godelieve is Westerduins techniek duidelijk gerijpt, zijn psychologische expressie trefzekerder geworden. Soms verrast Westerduin met een originele visie of met een frisse vondst (cf. de jeugdige Mozes in de doopkapel van O.L.V. Koningin, Mariakerke en de H. Ivo in de kapel van Raversijde). Hoe synthetisch suggereert hij de 13 miraculeuze genezingen in de kerk van Lombardsijde !

Cor Westerduin is een authentiek bezield kunstenaar. Een zachte lieve poëet. Een Bertus Aafjes onder de glazeniers. Wie de kapel in Raversijde voor het eerst betreedt wordt verrast door de charme en het gehalte van zijn kunst.

Onze glazenier had de grootste bewondering voor Vincent VAN GOGH en voor Jan TOOROP (1858-1928). Een tekening van Westerduin afgedrukt op zijn eigen doodsprentje is helemaal in Toorops trant.

Buiten regelmatig bezoek aan zijn verwanten in Nederland (Den Haag, Amsterdam, Groningen) maakte Cor Westerduin in latere jaren enkele reizen o.a. naar Frankrijk (Parijs, Chartres, Amiens), Duitsland (Keulen), Wenen en ook Italië, waar kerken en musea hem opslochten.

In 1966 ging C. Westerduin met pensioen maar hij bleef nog vele jaren actief. Hij stierf in Oostende op 6 juni 1980.

De artistieke begaafdheid van Westerduin leeft voort in zijn twee kinderen en in zijn kleinkinderen.

Eddy, zijn zoon, werd in Oostende geboren op 25.07.1938. Sportieve bijzonderheid : zijn peter was de stoere ronderenner Engelbertus (in de wendel : Berten) DEJONGHE uit Middelkerke (1894-1981) die in de jaren twintig aan de Ronde van Frankrijk deelnam en in 1922 Paris-Roubaix won. Die peter was nl. getrouwd met Maria VAN RYCKEGHEM (1901-1955), zuster van Eddy's moeder. Berten DEJONGHE, van opleiding timmerman, heeft nog werktafels en rekken gemaakt voor het atelier van Westerduin.

Eddy Westerduin studeerde aan het St. Lucasinstituut in Gent. Aanvankelijk had hij schildersambities maar tenslotte heeft hij zich als binnenhuisarchitect gevestigd in Wulpen. Zijn vrouw is een talentvolle schilderes.

Zijn kinderen, een dochter en twee zoons, hebben allen een esthetische opleiding genoten aan de Academie voor Schone Kunsten in Gent. Saskia (° 1962) is grafisch ontwerpster en geeft les aan bovenvermelde Academie. Bart (° 1964) is industrieel ontwerper en Koen (° 1965) is beeldhouwer en lesgever aan de Westhoek-Academie in Koksijde.

Anne Westerduin (° Oostende 18-09-1945) dochter van Cor Westerduin studeerde eveneens plastische kunsten en woont in Elsene. Zij maakt collages en illustreert nu vooral kinderboeken. Werk van haar is uitgegeven door Averbode, door Komkom Pellenberg, door Bakermat in Amsterdam en Mechelen maar vooral door Clavis in Hasselt. Het zijn frisse pittige humoristische illustraties. Zij won in februari 1996 de Boekenpauw voor haar prentenboek "Een Koekje voor Blekkie" door Agnes VERBOVEN (uitg. Clovis). Ze heeft drie zoons. De oudste heeft een opleiding tot filmregisseur genoten.

2. De Kapel in Raversijde

De bevolkingsexplosie, ook in Raversijde ontstaan na 1950, bracht geestelijke behoeften mee. Daaraan werd voldaan door de oprichting van een kapel, daarna van een nieuwe parochie en ten slotte van een kerk (St. Rafaël).

Door bemiddeling van het echtpaar Henri BAERVOETS (1901-1992) - Clara BILLIOUW (1900-1991), exploitanten van het Midland-hotel op de zeedijk (sinds 1985 ingericht als bejaardentehuis) werd de grond voor een O.L.V.-kapel ter beschikking gesteld. Een groep weldoeners bekostigde de bouw en in 1961 metselde Camiel PYLYSER, bekend aannemer in Raversijde, het eenvoudig gebouwtje dat door deken BUTAYE ingewijd werd. Juffrouw Yvonne DE CROES, bevriend met het echtpaar BAERVOETS-BILLIOUW, schonk de 8 glasramen ontworpen en uitgevoerd door Cor Westerduin. Een royaal artistiek geschenk.

De kapel ligt aan de noordkant van de Duinenstraat in Raversijde, even voorbij de Westlaan, naast Camping Petit Bruxelles, op een twintigtal meters van de St. Rafaëlkerk.

Het is een bakstenen gebouwtje, haaks op de straat, klein maar kloek gebouwd, met een zadeldak, witgekalkt en afgedekt met rode tegels. Aan de west- en oostkant zijn er drie, aan de noordkant twee boogvenstertjes (ca. 90 x 50 cm.) waarin de glasramen zijn aangebracht. Rondom loopt, onderaan, een rode band 0,5 m. breed (bij een opknopbeurt deze zomer in het blauw geschilderd). Boven de boogvormige toegangsdeur hangt een simpel rood kruisje. Buiten, aan weerszijden van de deur : plumpe betonnen bakken voor bloemen, naar gelang van het seizoen, verzorgd door de stad Oostende.

De binnenruimte, 4,6 x 4,2 m. (met tongewelf) is, zoals de meeste kapelletjes, nogal slordig uitgerust. Tegenover de ingangdeur rijst een armzalig altaar waar, op een verhoog, tussen twee glasramen, een sjagrijnig beel van O.L.V. Ster der Zee grijnst. Op haar rechterarm houdt ze het Jezuskind (met een vroegwijs en ingedrukt gezicht), in de linkerhand een staf met een ster. Aan haar voeten een minuscuul scheepje met een kruis in het enige zeil.

Verder affreuze artificiële bloemen die het interieur bestendig beledigen. Op het altaarblad een foto van Broeder Isidoor (nl. Isidoor DE LOOR uit Vrasene (1881-Kortrijk 1916), de zachtmoedige boerenzoon die in 1984 door Joannes Paulus II zalig werd verklaard. Verder een foto van Eefje en An, twee slachtoffertjes van de bende Dutroux. Onderaan, vóór het altaar, een dozijn ex-voto-tegels.

Op een meter van het altaar sluit een hekken de ruimte af. Achter dat hekken een zwarte ijzeren tafel met dubbel blad. Op het bovenste, bestrooid met zand en gebruikte lucifers, staan trapsgewijs vijf rijen, elk van elf kaarsepannetjes. Op het onderste blad een steeds vernieuwde voorraad kaarsen, dat eeuwig devotie gerief; kleine (witte) 20 fr, grote (rode) 50 fr. Vóór het hekken, links en rechts, een zwarte metalen standaard ieder met 25 kaarsepannetjes. Er kunnen dus meer dan 100 kaarsen tegelijk branden. Een hoogst gewaardeerde bron van inkomsten. Want de gewijde plaats wordt veelvuldig bezocht, ook door knielende en zich kruisende wandelaars. Achteraan in de kapel tenslotte : vier robuste stoelen.

Het moest ervan komen. De schamele bus wekte de begeerlijkheid van dieven. Op een nacht in april 1996 werd, via het noordelijke venster aan de westkant ingebroken. Het glasraam werd genadeloos vernield en de bus geplunderd. Aan de hand van een

Christus-Koning

De O.L. Vrouwkapel in Raversijde
(in de achtergrond rechts, de parochiekerk in Raversijde: St. Rafaël)

De Moeder-Maagd

St.-Yvo

foto werd de restauratie met zorg uitgevoerd door de firma Co Vitro (A. Pieterslaan, 86, Oostende). Die van de inbraak niets afweet, vermoedt niets.

3. De glasramen

In scherp contrast met het banale interieur staan de glasramen van Cor Westerduin. Ze stralen een transcendente sfeer uit; Het was geen gemakkelijke opdracht het duizend keer behandelde madonnathema impressief uit te beelden. Toch heeft onze glazenier hier met fijne zin voor variatie gezorgd.

Ik beschrijf de ramen bondig van links naar rechts, beginnende bij het altaar (nrs. 1 en 2), voortgaande langs de ooster- (nrs. 3, 4 en 5) en daarna langs de westermuur, vanaf de deur (nrs. 6, 7 en 8). De twee glasramen boven het altaar behoren tot de mooiste. Een gelukkige schikking waardoor de bezoeker onmiddellijk gesticht wordt. Dadelijk vallen de zachte kleuren op, waarin rood en blauw domineren, en de sacrale gelaatsuitdrukking.

1. Links, een jeugdig gekroonde Christus, gezeten op een gouden zetel. De gele nimbus met een rood kruis en de roodbruine mantel, waaronder zijn wit kleed opvlamt, verlevendigen de voorstelling.

De rechterhand houdt hij lerend opgeheven, de linker rust op de aardbol. Goedgunstig ziet hij je aan. Als een welwillende Pantocrator, zonder de sombere ontzagwekkendheid van sommige Byzantijnse tegenhangers. Het "Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat" klinkt hier gedempt. In de Westerduinsde wereld heerst eenvoud, natuurlijkheid en vertrouwelijkheid. Het goddelijke gaat er gemoedelijk om met de mensen.

2. Rechts, de Moeder Gods met het Jezuskind. In mijn ogen het fraaiste van de acht glasramen om zijn sobere expressiviteit en zijn harmonische kleuren.

Ook de madonna zit in een gouden zetel. Ze is geel omaureoold, met een blauwe mantel sierlijk gedrapeerd over een wit kleed. Ze kijkt alsof ze iets droevigs verwacht. Haar geëmotioneerd gezicht, met de bezorgde blik, drukt serene adel uit. Een figuur van klassieke schoonheid die, door ondoorgrondelijkheid blijft boeien.

Op haar schoot zit haar kind, gehuld in rood kleed. In een gele nimbus het teder-fris pagekopje met open onschuldige ogen. Het steekt als vermanend de linkerhand op en legt de ander vol vertrouwen op de rechterarm van zijn moeder. Een roerend gebaar waaruit innige verbondenheid spreekt.

Het traditionele beeld van het moederschap heeft Westerduin door zijn poëtische scheppingskracht gesublimeerd. Door eenvoud en waarachtigheid is dat glasraam een religieus kleinood.

3. Vol symboliek steekt het eerste glasraam in de oostermuur. Een slanke madonna, in een wit kleed onderaan een blauwe mantel, rijst er rechtop tussen witte lelies. In haar zilveren aureool schitteren zeven sterren. Suggesteren die de zeven weën? Ze houdt biddend de handen gevouwen tegen haar borst, kijkt lichtjes neerwaarts, ingetogen, deemoedig. Het is niet

duidelijk of zij een slang (satan) vertrapt en of zij de vrouw is uit Apocalyps 12, 1.

4. Het volgende glasraam, weer een madonna met kind, is een charmante scène. Maria zit op een bruine zetel, in een geel kleed waarover een blauwe mantel hangt. Haar hoofd, met gele nimbus, neigt naar links. Met ogen vol weemoed en gelatenheid, gewekt wellicht door de lectuur van het boek dat ze in haar linkerhand houdt.

Op haar schoot rust haar kind in een wit kleed. Zijn lief kopje met golvend haar kijkt argeloos de wereld in. Het kind heft de linkerhand op en legt de rechterhand op de arm van zijn moeder. Een beeld van ontwapende onschuld.

5. Het laatste raam in de oostermuur verbreekt de rij van de madonna's en is een echter verrassing. Het is gewijd aan St. Yves, de patroonheilige van de schenkster Yvonne DE CROES.

Die H. Ivo, alias de landedelman Yves HÉLORI, werd in 1253 geboren in het kasteel van Kermartin (Minihy) vlakbij Tréguier (de geboorteplaats van Ernest RENAN) waar hij ook stierf in 1303.

Vooraf de hagiografische verzameling van Alban BUTLER, vertaald door l'abbé GODESCARD (Vie des Pères, Martyrs et autres principaux Saints, Lyon, Guyot, 1845) bevat veel stichtende bijzonderheden over zijn leven.

Yves HÉLORI ging vroeg theologie en rechten studeren in Parijs en Orléans. Hij leefde er sober en vroom. Gedurende dertien jaar leerde hij alle knepen van het juridisch vak. Terug in Tréguier werd hij priester en trad tenslotte op als officiaal of kerkelijk rechter. Daar hij met gevatte rechtspraak bij voorkeur weduwen, wezen en arme drommels bijstond, werd hij razend populair en kreeg hij de eretitel van advocaat der armen. In 1347 werd hij heilig verklaard. Sint Yves is de patroon van de juristen en van Bretagne. Te zijner eer wordt op zijn feestdag (18 mei) in Minihy-Tréguier "le pardon des pauvres" gehouden.

Westerduin heeft hem afgebeeld met een rood aureool (waarin de naam St. Yves), in een lang groen kleed met witte bef. Een frisse moderne figuur met iets sportiefs in zijn snedig gezicht. Levendig pleitend, met de handen welsprekend zijn pleidooi onderstrepand.

Op het raam, beneden links, een balans en een zwaard, symbolen van de gerechtigheid. Beneden rechts : Vitraux - Gift van - Don de : Mlle Yvonne De Croës. Een glasraam dat overtuigend de scheppingskracht van Cor Westerduin illustreert.

6. Het eerste glasraam in de westermuur (links bij de deur) is een derde moederschap. De madonna staat er, groen omaureoold, met een blauwe mantel aan boven een lichtgeel kleed. Haar sierlijke rechterhand houdt ze opgeheven. Met de linkerarm omvat ze haar kind. Liefdevol kijkt ze naar haar zoontje, met blond golvend haar, dat zijn linkerhandje vol vertrouwen tegen zijn moeder aandrukt. Als een kwetsbaar hulpbehoevend wezentje. Dit glasraam is een hymne aan de innige eenheid tussen moeder en kind.

Beneden rechts : twee witte lelies in een blauwe vaas. Helemaal onderaan, links, de naam van onze glazenier : Cor Westerduin Oostende.

7. Het volgende raam bevat weer een bijzonder sympathieke scène. De madonna, boven wie een witte duif zweeft, openbaart zich hier als een barmhartige moeder.

Ze kijkt vol mededogen en houdt de armen diagonaal gestrekt. De linkerhand is smekend opgeheven, de rechter wijst goedertieren naar beneden, naar twee kleine figuren, symbolen van de geringen in de maatschappij. Links een volkswrouw die geknield een paternoster bidt. Rechts een man (visser of boer) op klompen. Hier komt niet alleen de liefdevolle bescherming van de Moeder Gods tot uiting maar tegelijk de solidariteit van de kunstenaar met het arbeidende volk.

8. De zesde madonna (dat is het gerestaureerd glasraam, gemonteerd op 09-10-1996) met rode nimbus in een blauwe mantel over een rood kleed, staat in een gele mandorla waaruit stralen schieten. Ze kijkt hemelwaarts en strekt beide handen neerwaarts naar twee gevleugelde engeltjes. Een nogal raadselachtige voorstelling.

Bedrevenen in de Mariale godsvrucht herkennen hier de O.L.V. van de Engelen zoals Catharina LABOURÉ die zou ervaren hebben in haar verschijningen in het klooster van de Zusters van de H. Vincentius o Paulo in Parijs (rue du Bac). Die C. LABOURÉ (1806-1876) belichaamde in Parijs (van 1831 tot haar dood) vol zelfopoffering het ideaal van een waarachtige Fille de Charité. Ze werd in 1933 zalig en in 1947 heilig verklaard.

Hiermee eindigt onze rondgang door die kleine pinacothek; Het vroeger onogelijke Raversijde bezit in die O.L.V. kapel een artistieke bezienswaardigheid. Het is een schrijn dat een kostbaar deel van Westerduins nalatenschap bewaart. De acht glasramen verrassen ieder gevoelig oog door hun esthetisch gehalte. In het verbijsterend labyrint van talloze modernismen zijn ze een verademing. Eerlijke kunst zonder gemaaktheid of femelarij.

Voor de eerste maal sedert het verschijnen van ons tijdschrift publiceren wij een kleuren-fotobladzije.

Dit werd mogelijk dank zij de kosteloze medewerking van "Begravenissen en Crematies NUYTTEN"

Waarvoor onze welgemeende dank.